

които не сж като тѣхъ облѣчени, нето въ проститѣ кръчки и кафенета, а тамъ гдѣто е мебелирано по Западния вкусъ по то, че било двойно и тройно може би четворно по скъпо, нѣма нищо отъ това, защото тѣй правяли „Западнитѣ просвѣтени народи“ всѣки да ходи тамъ, гдѣто му е приликата най-паче прилика по дрѣхитѣ... То ся знай всичко това небѣше по вкусатъ на старитѣ. За това тѣ, учителитѣ почнахъ да ся сприятеляватъ отъ немай кадѣ съ младитѣ. Но и то съ тия, които си измѣнявахми първенъ народния костюмъ съ този по „алафрангата“. Да ний, които имъ ся поведохми по умъ! И тия, които почнахъ да заменуваъ за стока като: въ Цариградъ, Галацъ, Виена и пр. т. е. утивахъ съ народния костюмъ и ся връщахъ въ „алафрангата“. То ся знай май до тамъ не бѣ приятно на родителитѣ ни или съдружника ни, но нѣмаше що, попригльщаха тѣ, нѣколко врѣме до като понавикваха. Но спрѣли ся всичко това съ толкова? не, защото нали пѣкъ и жената си, дѣцата си, дори и братията си и сестритѣ си трѣбва да имъ прииначи и тѣмъ не само: дрѣхитѣ, убущата и пр. но и домашния мобилъ трѣбва да е въ прилика съ носилото, а че и кжщата да е кивгирлия, съ голѣми прозорци и то такива перделии, луксозно всичко, ами ѣ проститѣ дѣсчени долапи, на ли трѣбва да ся заменетъ съ шкафи, канапетата, маси, оглѣдала, Марсилски столови, ами такъми за сладка, за кафета и фарфоренъ такъмъ и др. др. за които трѣбаше пари, които край си нѣмаха. Взячко това ся почна ушъ отъ заможнитѣ и до толкова не ся виждахъ до тамъ съсипателни, защото тѣзи които почнахъ, като ушъ имахъ отъ гдѣ то иди-дуди, но щомъ ся почна тѣй наречената „Кримска“ или „Савастополска“ война, като почнахъ и срѣдната рѣка, а че и по най-послѣ и тия долнитѣ, които ся боряха съ бѣдността, да видишъ чудо на свѣта. А пѣкъ отъ тия първи учители свършивши младежи т. е. тия които заменувахъ въ Европа да си довършатъ наукитѣ, то ся знай отъ тѣхъ по-вечето ся завръщахъ, приготвени и тѣ за Учители и Професори, защото за Доктори, Инжинери, Архитекти, Адвокати и др. още не бѣше на мода. То туко почна да чувами за нѣкакво си и „Без-Божие“ да се шушни между ученицитѣ, които биле на джхани вече отъ професоритѣ си, че ушъ въ Европа вече смѣтали, всѣка религия не потрѣбна, даже ся вече и смѣтало църквитѣ си да приобърнатъ на тятра. То ся знай едни отъ ученицитѣ бѣха и селенчета и тѣхната първа грижа бѣше да вра-